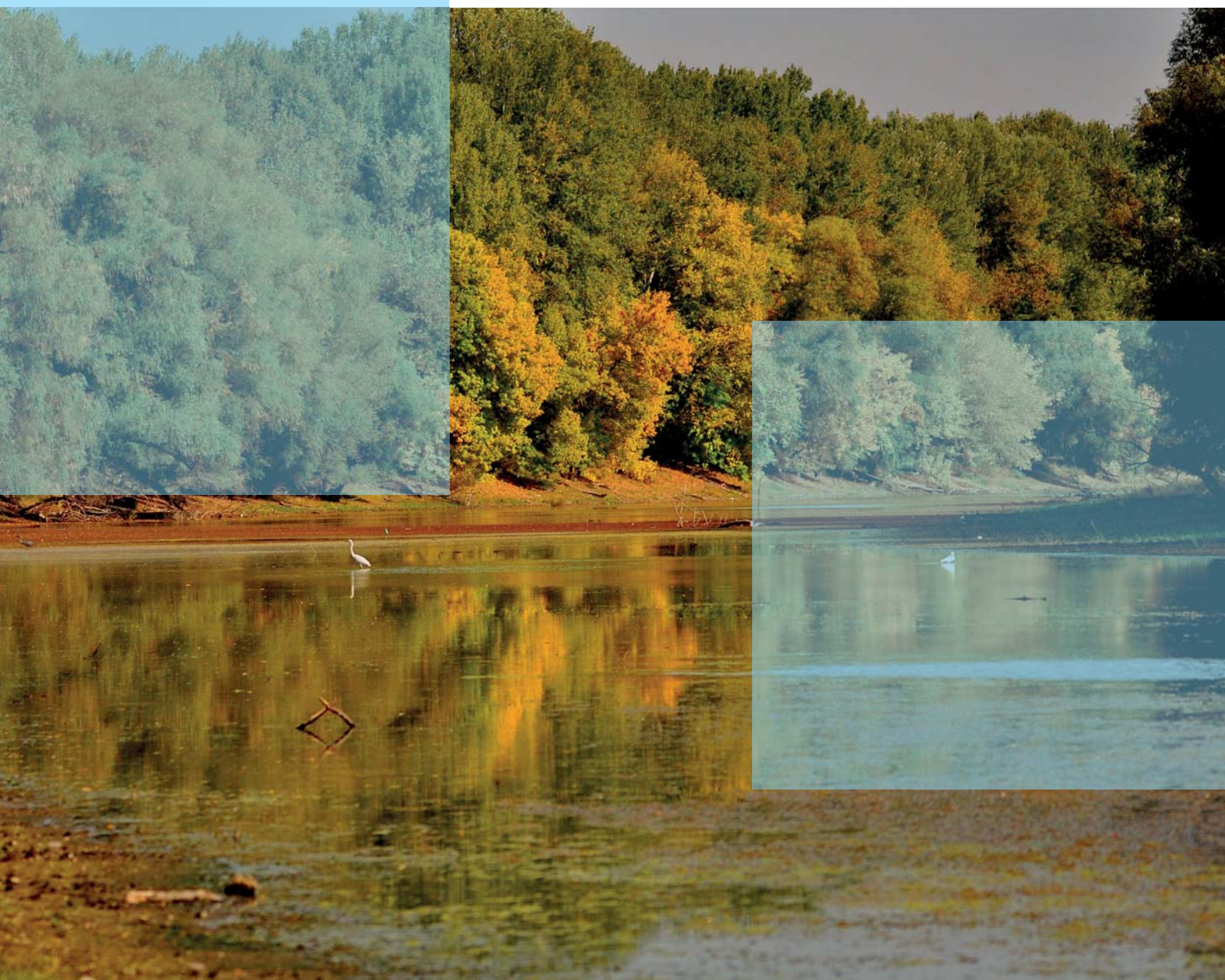

UNIUNEA EUROPEANĂ

Instrumente Structurale
2014-2020

**Managementul durabil al
siturilor Natura 2000 ROSCI0088
Gura Vedei-Șaica-Slobozia
și ROSPA0090
Ostrovu Lung-Gostinu**

SUMAR

Pag. 4-5

OBIECTIVELE PROIECTULUI – Sunt relevate Obiectivele proiectului Managementul durabil al siturilor Natura 2000 ROSCI0088 Gura Vedei-Șaica-Slobozia (fără suprafața care se suprapune cu ROSPA0108 Vedeia - Dunăre) și ROSPA0090 Ostrovu Lung-Gostinu. Obiectivul proiectului este protecția și îmbunătățirea managementului biodiversității din ariile naturale protejate vizate de proiect: ROSCI0088 Gura Vedei-Șaica-Slobozia și ROSPA0090 Ostrovu Lung-Gostinu. În urma acțiunilor de pe teren, de inventariere a speciilor de floră și faună, de delimitare a habitatelor și de evaluare a stării lor de conservare, precum și de realizare a hărților necesare Planului de management pentru ariile protejate, experții BIO România vor prelucra datele obținute și vor elabora prima propunere de Plan de management al siturilor, care va conține măsurile de conservare și de protejare a speciilor protejate, de interes comunitar, pentru care au fost declarate situri Natura 2000.

Pag. 6-9

REȚEAUA NATURA 2000 – Natura 2000 este o rețea ecologică de zone naturale protejate, al cărei obiectiv principal îl constituie conservarea habitatelor naturale și a speciilor sălbatice de interes comunitar.

Pag. 10-25

PREZENTAREA SITURILOR ROSCI0088 Gura Vedei-Șaica-Slobozia și ROSPA0090 Ostrovu Lung-Gostinu. Proiectul „Managementul durabil al siturilor Natura 2000 ROSCI0088 Gura Vedei-Șaica-Slobozia și ROSPA0090 Ostrovu Lung-Gostinu“ se implementează pe cuprinsul a trei județe, Teleorman (localitățile Frumoasa, Bragadiru, Năsturelu, Pietroșani), Giurgiu (localitățile Giurgiu, Gostinu, Oinacu, Prundu) și Călărași (localitatea Chirnoși). Situl Natura 2000 Gura Vedei-Șaica-Slobozia, pe lângă frumusețea și varietatea peisajelor, are o valoare de patrimoniu incontestabilă datorită multitudinii de plante și vietăți prezente.

Pag. 26

CONCLUZII – Măsuri de management și implicarea comunității locale

Siturile Natura 2000 Gura Vedei-Șaica-Slobozia și Ostrovu Lung-Gostinu sunt deosebit de valoroase din punct de vedere al biodiversității și necesită măsuri de protejare și de conservare în arealul lor natural a speciilor și a habitatelor de interes comunitar prezente în aceste situri.

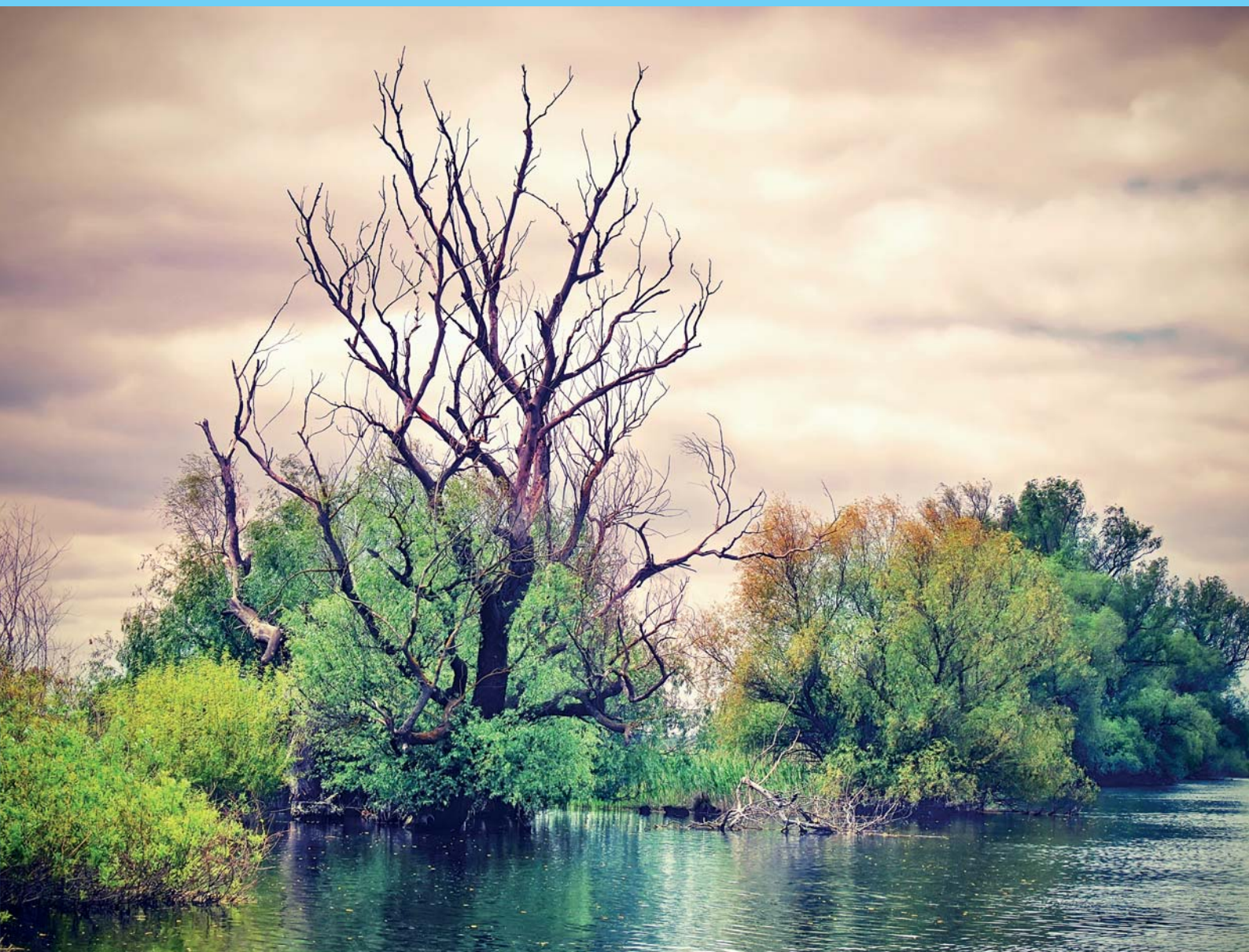
OBIECTIVELE PROIECTULUI

„Managementul durabil al siturilor Natura 2000 ROSCI0088 Gura Vedei-Șaica-Slobozia (fără suprafața care se suprapune cu ROSPA0108 Vedeia - Dunăre) și ROSPA0090 Ostrovu Lung-Gostinu“

Implementat de Asociația Operatorilor din Agricultură Ecologică BIO ROMÂNIA, finanțat prin Programul Operațional Infrastructură Mare – Axă Prioritară 4 Protecția Mediului, prin măsuri de conservare a biodiversității, monitorizarea calității aerului și decontaminarea siturilor poluate istoric, proiectul are ca focus de aplicabilitate Obiectivul specific 4.1. – Creșterea gradului de protecție și conservare a biodiversității prin măsuri de management adecvate și refacerea ecosistemelor.

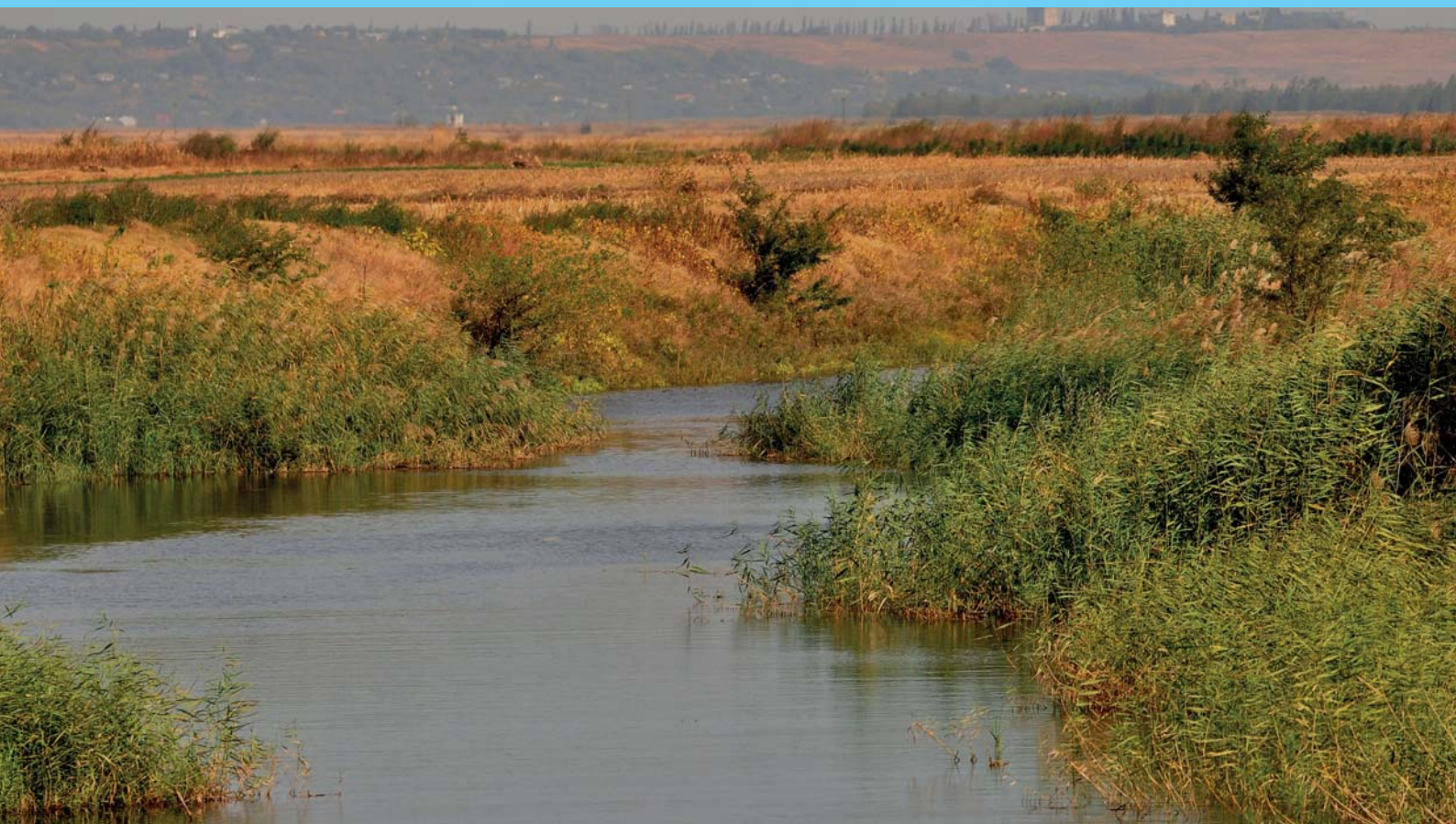
Obiectivul general al proiectului: *Asigurarea stării de conservare favorabilă a speciilor și habitatelor din 2 situri Natura 2000 suprapuse parțial: ROSCI0088 Gura Vedei-Șaica-Slobozia (fără suprafața care se suprapune cu ROSPA0108 Vedeia-Dunăre) și ROSPA0090 Ostrovu Lung-Gostinu, în cadrul unui proces participativ ce vizează elaborarea Planului de management și informarea/conștientizarea factorilor interesați cu privire la beneficiile conservării siturilor Natura 2000.*

Obiectivul specific 1: Elaborarea planului de management pentru 2 situri Natura 2000 suprapuse parțial – ROSCI0088 Gura Vedei-Șaica-Slobozia (fără suprafața care se suprapune cu ROSPA0108 Vedeia-Dunăre) și ROSPA0090 Ostrovu Lung-Gostinu, printr-un proces transparent, consultativ și participativ, în concordanță cu legislația în vigoare.

Obiectivul specific 2: Creșterea nivelului de informare, educare și conștientizare a factorilor interesați cu privire la valorile, rolul și importanța celor 2 situri Natura 2000 vizate de proiect – ROSCI0088 Gura Vedei-Șaica-Slobozia (fără suprafața care se suprapune cu ROSPA0108 Vedeia-Dunăre) și ROSPA0090 Ostrovu Lung-Gostinu –, evidențiindu-se conceptul de dezvoltare durabilă locală: dezvoltare economică viabilă, protecția mediului și menținerea/atingerea obiectivelor de conservare favorabilă a speciilor și habitatelor de interes comunitar.

Obiectivul specific 3: Dezvoltarea capacităților organizațiilor și instituțiilor implicate în managementul siturilor Natura 2000 ROSCI0088 Gura Vedei-Șaica-Slobozia (fără suprafața care se suprapune cu ROSPA0108 Vedeia-Dunăre) și ROSPA0090 Ostrovu Lung-Gostinu.

REȚEAUA NATURA 2000: Conservare și dezvoltare durabilă

DESPRE Rețeaua Natura 2000

Discuțăm despre o rețea ecologică de zone naturale protejate, al cărei obiectiv principal îl constituie conservarea habitatelor naturale și a speciilor sălbatice de interes comunitar. Rețeaua are la bază Directiva Habitate 92/43/CEE și Directiva Păsări 2009/147/CE, care constituie baza politicilor europene pentru conservarea naturii și sunt obligatorii pentru fiecare stat membru.

Natura 2000 este o rețea ecologică constituită din situri Natura 2000 de două tipuri: Arii Speciale de Conservare (SAC – Special Areas of Conservation) constituite conform Directivei Habitate și Arii de Protecție Specială Avifaunistică (SPA – Special Protection Areas), constituite conform Directivei Păsări.

Rețeaua Natura 2000 asigură protejarea naturii, reducerea efectivă a ratei de pierdere a biodiversității din situri și utilizarea bogățiilor naturale de pe teritoriul fiecărui sit pe termen lung, în echilibru cu nevoile sociale, economice și culturale ale comunităților locale.

Constituirea și administrarea unei arii protejate se vor face luând în considerare și respectând interesele comunităților locale, încurajându-se menținerea practicilor și a cunoștințelor tradiționale locale în valorificarea acestor resurse în beneficiul comunităților locale. Astfel, rețeaua Natura 2000 este un aliat în menținerea și dezvoltarea economică și socială a multor zone rurale, prin încurajarea și sprijinirea anumitor tipuri de activități și deschiderea de noi oportunități de diversificare și de atragere a investițiilor.

Conservarea biodiversității și dezvoltarea durabilă a naturii

Termenul **biodiversitate** semnifică totalitatea formelor de viață de pe Pământ: diversitatea ecosistemelor, a speciilor, diversitatea genetică și cea etnoculturală. Menținerea biodiversității este esențială pentru supraviețuirea oricăror forme de viață, inclusiv a oamenilor, deoarece biodiversitatea furnizează bunuri și servicii de neînlocuit: hrană și materii prime, producerea de energie, produse farmaceutice, purificarea aerului și a apei, reglarea climatului, protecția împotriva inundațiilor, polenizarea recoltelor, limitarea efectelor dezastrelor naturale etc.

Neînțelegerea rolului și a importanței biodiversității, comportamentul neadecvat al oamenilor față de natură au făcut ca în ultimii 50 de ani să fie degra-

date iremediabil 60% din serviciile ecosistemelor, la nivel mondial.

Biodiversitatea ne oferă bunuri și servicii vitale existenței noastre. De exemplu, este sursă de hrană (carne, pește, legume, fructe, cereale), apă, lemn, combustibil, materiale de construcții, substanțe utilizate în industria farmaceutică și cosmetică, în industria ușoară (textile, îmbrăcăminte și încălțăminte). De asemenea, serviciile ecosistemelor și biodiversității asigură condițiile esențiale de viață: purificarea aerului și a apei, reglarea climatului, reciclarea naturală a deșeurilor, protecția împotriva calamităților naturale, polenizarea recoltelor, stocarea dioxidului de carbon în exces. Totodată, biodiversitatea este o sursă valoroasă și importantă de relaxare – excursii și concedii la munte, la mare, drumeții în natură etc., de inspirație culturală și spirituală.

A stabili costurile pierderii sau degradării biodiversității este dificil, dar studiile întreprinse arată că aceste costuri sunt extrem de mari și într-o continuă creștere, iar efectele ne vor afecta negativ pe termen lung. Un raport din 2008 privind evaluarea economică a ecosistemelor și a biodiversității la nivel internațional aproximează că pierderea anuală a serviciilor ecosistemelor terestre reprezintă echivalentul a 50 de miliarde de euro. Nu se poate stabili o valoare directă și concretă a biodiversității și aceasta nu face parte din indicatorii macroeconomici, dar degradarea continuă va duce la creșterea prețului pentru numeroase categorii de bunuri și servicii: hrană, materii prime, combustibil, materiale de construcții, controlul climei etc. Toate aceste bunuri și servicii oferite de natură au fost subevaluate și neintegrate în proiecte care să permită protejarea lor eficientă și o planificare riguroasă a utilizării lor. Este important ca toate aceste resurse să fie înțelese și evaluate la justa lor valoare, pentru a se evita supraexploatarea care, în timp, va conduce la pericolul dispariției lor. Soluțiile găsite trebuie să vizeze adoptarea unor reguli comune, de bază, cât și dezvoltarea cooperării la nivel internațional.

Reglementarea activităților umane într-o arie naturală protejată

Activitățile umane, atât cele tradiționale, cât și noile oportunități de dezvoltare economică a zonei, sunt permise cu condiția să nu reprezinte amenințări pentru speciile de animale și pentru habitatele de interes comunitar care au statut de protecție și conservare și pentru care au fost declarate siturile ROSCI0088 Gura Vedei-Șaica-Slobozia și ROSPA0090 Ostrovu Lung-Gostinu.

În multe situații, speciile și habitatele protejate din siturile Natura 2000 au apărut și s-au menținut ca urmare a activităților umane de exploatare durabilă a resurselor naturale. Ca urmare, în majoritatea siturilor Natura 2000 sunt menținute activitățile economice, dar cu accent deosebit pe conservarea speciilor și habitatelor pentru care au fost declarate.

Managementul acestor zone trebuie să țină cont de faptul că Natura 2000 este, în primul rând, un instrument de conservare a biodiversității. Totuși, planurile de management pot include acele activități economice care ajută la menținerea și protejarea naturii și a mediului.

Construcție bine încadrată în arhitectura zonei sitului ROSCI0088

În siturile Natura 2000 pot fi permise activități agricole tradiționale, unele dintre acestea necesare pentru menținerea peisajelor (de exemplu, pajiștile montane), cultivarea și obținerea produselor ecologice – legume, fructe, produse lactate, carne, sucuri de fructe, activități de vânătoare și pescuit –, cu condiția ca siturile Natura 2000 să își păstreze obiectul conservării.

Exploatarea terenurilor agricole nu trebuie să conducă însă la degradarea sau distrugerea habitatelor naturale și a speciilor de plante și animale de interes comunitar, pentru care zona a fost declarată sit Natura 2000.

Principalii factori care afectează negativ biodiversitatea în România sunt:

- Conversia terenurilor și distrugerea habitatelor;
- Dezvoltarea infrastructurii;
- Dezvoltarea așezărilor umane;
- Lucrări hidrotehnice și exploatarea neadecvată;
- Supraexploatarea resurselor;
- Speciile invazive;
- Schimbările climatice;
- Poluarea apei, aerului și a pământului;
- Folosirea îngrășămintelor chimice.

Practică incorectă de incendiere a miriștilor în zona siturilor Natura 2000

Exploatare de *Salix alba* (salcie albă) în ROSCI0088

PREZENTAREA SITURILOR ROSCI0088 Gura Vedei-Șaica-Slobozia și ROSPA0090 Ostrovu Lung-Gostinu

Localizare

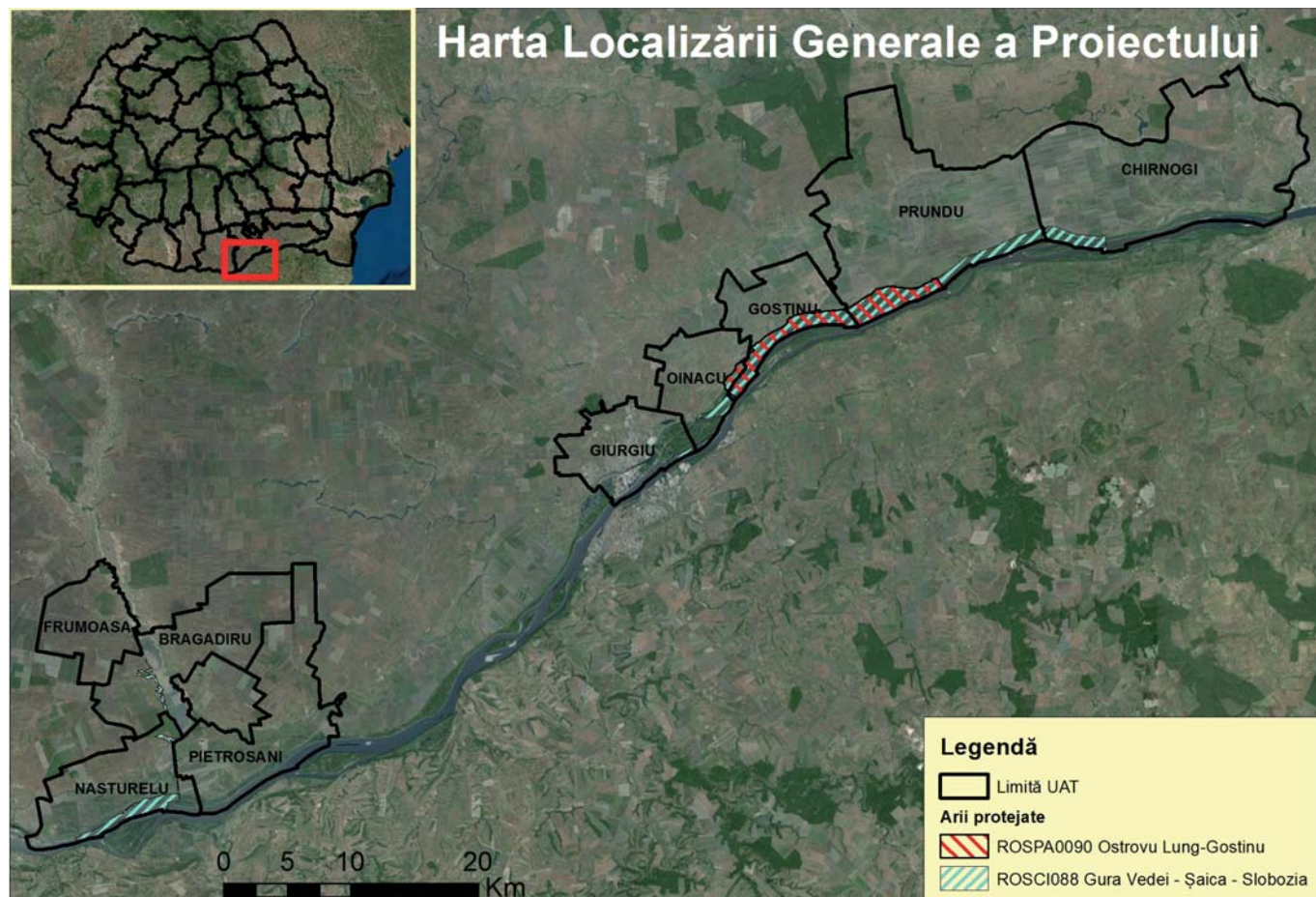
Proiectul „Managementul durabil al siturilor Natura 2000 ROSCI0088 Gura Vedei-Șaica-Slobozia și ROSPA0090 Ostrovu Lung-Gostinu“, se implementează pe cuprinsul a trei județe, Teleorman (localitățile Frumoasa, Bragadiru, Năsturelu, Pietrosani), Giurgiu (localitățile Giurgiu, Gostinu, Oinacu, Prundu) și Călărași (localitatea Chirnoși).

Suprafața vizată de Proiect (ha):

- ROSCI0088 Gura Vedei-Șaica-Slobozia: 10.137 ha, din care 5066 ha sunt vizate de proiect.
- ROSPA0090 Ostrovu Lung-Gostinu: 2.544 ha.
- Suprafața totală a proiectului, fără a lua în considerare suprapunerile, este de 5.143 ha.

Desemnarea zonei ca Situri Natura 2000

➤ Situl Natura 2000 ROSCI0088 Gura Vedei-Șaica-Slobozia a fost declarat sit de importanță comunitară prin Ordinul ministrului Mediului și Dezvoltării Durabile nr. 1964/2007 privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, modificat și completat prin Ordinul ministrului Mediului, Apelor și Pădurilor nr. 2387/2011 (având o suprafață de 9.514 ha). Prin Ordinul ministrului Mediului, Apelor și Pădurilor nr. 46/2016, privind instituirea regimului de arie naturală protejată și declararea siturilor de importanță comunitară ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, Anexa

nr. 2, teritoriul sitului ROSCI0088 Gura Vedei-Șai-ca-Slobozia a fost extins până la suprafața actuală de 10.137 ha.

➤ Situl Natura 2000 ROSPA0090 Ostrovu Lung-Gostinu a fost declarat arie specială de protecție avifaunistică prin Hotărârea Guvernului nr. 1284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice Natura 2000 în România, modificată și completată prin HG nr. 971/2011 (având o suprafață de 2.489 ha). Prin Ordinul ministrului Mediului, Apelor și Pădurilor nr. 46/2016, privind instituirea regimului de arie naturală protejată și declararea siturilor de importanță comunitară ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, teritoriul sitului ROSPA0090 a fost extins până la suprafața actuală de 2.544 ha.

Mediul abiotic

Unități de relief. Siturile ROSCI0088 Gura Vedei-Șai-ca-Slobozia și ROSPA0090 Ostrovu Lung-Gostinu sunt amplasate în lungul fluviului Dunărea și în bazinul inferior al râului Vedeia, întreaga zonă făcând parte din Lunca inferioară a Dunării, și anume din subunitatea

Lunca-Pasărea, cuprinzând și zona dig-mal a Dunării și o serie de ostroave (insule) din lungul Dunării.

Geomorfologie. Unitatea geomorfologică întâlnită în mod predominant în zonă este cea de luncă.

Geologie. Din punct de vedere geologic, situl aparține mării unități structurale Platforma Moesică, iar la suprafață cuvertura sedimentară este alcătuită din depozite loessoide și depozite aluviale de vârstă holocenă, foarte variate ca textură. În zona albiei minore, depozitele sunt aproape exclusiv depozite aluviale, acestea contribuind și la formarea șirului de grinduri fluviatile.

Solurile caracteristice întregii zone sunt constituite din diferite tipuri de cernoziomuri – în zonele mai înalte și plate, și din soluri tipice aluviale – pe văile râurilor. Malurile râurilor, ale ostroavelor și grindurilor fluviatile sunt formate pe alocuri din plaje nisipoase alternând cu mături.

Rețeaua hidrografică din sit este tributară în totalitate fluviului Dunărea. Apele principale din zonă sunt reprezentate de cursul inferior al râului Vedeia și de zona de vărsare a acestuia în Dunăre (în partea de vest a sitului), precum și de fluviul Dunărea (care reprezintă toată limita sudică a sitului).

Grup de egrete mari (*Egretta alba*) în ROSPA0090

Peisaj lotric din siturile Natura 2000

Clima. Teritoriul întregii zone de sud-est a României prezintă un climat temperat-continental. Regimul climatic este omogen ca urmare a uniformității reliefului de câmpie; se caracterizează prin accente de excesivitate, cu veri călduroase, cu precipitații destul de slabe și ierni relativ reci marcate de viscole puternice, dar și de frecvente perioade de încălzire care provoacă discontinuitate în distribuția teritorială a zăpezii.

Temperatura medie anuală a aerului în întreaga zonă este de aproximativ 11,5°C, precipitațiile medii anuale sunt de aproximativ 550 mm, cele mai multe căzând în special sub formă de aversă în perioada aprilie–octombrie, când se înregistrează aproximativ 288 mm.

Mediul biotic

Siturile Natura 2000 ROSCI0088 Gura Vedei-Șai-ca-Slobozia și ROSPA0090 Ostrovu Lung-Gostinu păstrează încă pe teritoriul lor o parte importantă a valorilor naturale ce se găseau în trecut de-a lungul întregului curs al Dunării, cum sunt zonele umede, incluse în vechime într-o adevărată salbă de lacuri, canale și zone inundabile.

Aria Proiectului, ce cuprinde suprafețe din cele două situri, totalizând 5.143 hectare, cuprinse între 2 și 108 m altitudine, prezintă pe aproximativ 10% din suprafața sa păduri/zăvoaie de salcie albă (*Salix alba*) și plop alb (*Populus alba*) și păduri ripariene mixte de stejar (*Quercus robur*), ulm (*Ulmus laevis*), frasin (*Fraxinus excelsior*, *Fraxinus angustifolia*), în procent de sub 1%, pădure prezentă în mod natural în lungul marilor râuri. Restul suprafeței sitului este ocupată de albia fluviului Dunărea și a râului Vedea, de alte tipuri de păduri de foioase, plaje de nisip, pajiști și terenuri agricole.

Ecosisteme. Din punct de vedere al biodiversității, zăvoaiele de salcie și plop ocupă aproximativ 10% din suprafața sitului, în timp ce pădurile ripariene mixte de stejar, ulm și frasin, situate în lungul marilor râuri ocupă sub 1%.

Tipuri de ecosisteme prezente:

- ecosisteme lotrice sau de râu,
- ecosisteme de luncă,
- ecosisteme de pajiști,
- ecosisteme de pădure,
- ecosisteme agricole.

Situl Natura 2000 Gura Vedei-Șaica-Slobozia, pe lângă frumusețea și varietatea peisajelor, are o valoare de patrimoniu incontestabilă datorită multitudinii de plante și vietăți prezente.

Ca urmare a integrării în rețeaua Natura 2000, urmează ca pentru situl Gura Vedei-Șaica-Slobozia să se dezvolte măsuri de management pentru protejarea și conservarea biodiversității, cât și pentru informarea și conștientizarea populației din zonă, în

cadrul proiectului „Managementul durabil al siturilor Natura 2000 ROSCI0088 Gura Vedei-Șaica-Slobozia și ROSPA0090 Ostrovu Lung-Gostinu“.

În situl Gura Vedei-Șaica-Slobozia și implicit în situl Ostrovu Lung-Gostinu, sunt prezente mai multe habitate și specii de interes conservativ la nivel european, caracteristici ce au determinat declararea sitului: pădurile de luncă cu salcie albă și plop alb, tufărișurile de cătină albă și cătină roșie, zăvoaiele de anin negru, păduri de luncă cu stejar pedunculat, frasin și ulm.

De asemenea, aici trăiesc numeroase specii de animale de interes comunitar, conform Anexei II a Directivei Habitata a Consiliului European: popândăul, vidra, țestoasa de apă, buhaiul de baltă cu burtă roșie, cinci specii de lilieci, speciile de pești cum ar fi zvârluga, țiparul, porcușorul de nisip și scrumbia de Dunăre.

Situl Ostrovu Lung-Gostinu găzduiește efective importante ale unor specii de păsări protejate prevăzute la articolul 4 din Directiva 2009/147/CE (63 de specii de păsări enumerate în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC și 56 specii nenumărate în Anexa I).

Habitat 92A0 – Zăvoaie cu *Salix alba* și *Populus alba*

Valorile Sitului Natura 2000 ROSCI0088 Gura Vedei-Șaica-Slobozia

Zona a fost declarată Sit Natura 2000 pentru două habitate de interes comunitar și douăzecișiuna de specii de interes comunitar, conform Anexei II a Directivei Habitatale a Consiliului Europei: șapte specii de mamifere, una de reptile, una de amfibieni, unsprezece specii de pești și o specie de nevertebrate.

HABITATE

• 92A0 Zăvoaie cu *Salix alba* și *Populus alba*

Arboretele specifice acestui habitat sunt caracterizate ca „păduri de luncă (zăvoaie) din bazinul mediteranean și cel al Mării Negre, dominate de salcie albă (*Salix alba*), salcie plesnitoare (*Salix fragilis*) și plopi (*Populus alba*, *Populus tremula*, *Populus nigra*). Alte specii caracteristice sunt ulmul, aninul, arțarul, stejarul pedunculat, frasinul de luncă ș.a. Speciile de plop de talie mare domină de obicei coronamentul prin înălțimea lor.“

Biocenoza de plop alb este bogată în arbuști (soc negru, sânger, călin, lemn câinesc, păducel, măceș), frecvent se întâlnesc specii cățărătoare – liane: curpen (*Clematis vitalba*), viță sălbatică (*Vitis sylvestris*). Solul este, adesea, acoperit cu rug (*Rubus caesius*), dar se găsesc și multe specii ierboase, dintre care menționăm: *Carex acutiformis*, *C. riparia*, *Eupatorium hydropiper*, *Stachys palustris* etc.

În zonele mai joase, salcia albă domină biocenoza, formând desișuri de nepătruns, denumite renișuri.

• 91F0 Păduri ripariene mixte cu *Quercus robur*, *Ulmus laevis*, *Fraxinus excelsior* sau *Fraxinus angustifolia*, din lungul marilor râuri (*Ulmion minoris*)

Habitatul 91F0 este reprezentat din păduri de foioase din luncile râurilor, care pot fi uneori inundate în urma creșterii nivelului apelor sau prezintă exces hidric din cauza fluctuației nivelului apei. În funcție de fluctuațiile regimului hidrologic, speciile arborescente care domină sunt din genul *Fraxinus* (frasin), *Ulmus* (ulm) sau *Quercus* (stejar). Subarboretul este, în general, bine dezvoltat.

Pădurile mixte de stejar, ulm și frasin sunt întâlnite în lungul marilor râuri care coboară din Carpați, în zona pădurilor de stejar, ambele subzone; ele au o distribuție relativ liniară, cu lățime variabilă, cu prezență în general discontinuă, și fac parte din categoria formațiilor de pădure cu distribuție azonală.

În etajul superior sunt prezenți: stejarul, frasinii, ulmii, mai rar tei, carpen (pe locurile mai înalte) sau plopi, salcii (în locurile mai joase); în etajul inferior apar: jugastrul, măr și păr pădureț, mai rar arțar tătăresc. Stratul arbuștilor este de regulă bine dezvoltat, compus din corn, sângeț, soc, păducel, porumbar, lemn câinesc etc. Apar frecvent liane: viță sălbatică (*Vitis sylvestris*), curpen de pădure (*Clematis vitalba*) ș.a.

MAMIFERE

În cadrul ecosistemelor în care sunt integrate, mamiferele îndeplinesc funcții ecologice importante și diverse, de aceea prezența și starea lor de conservare reprezintă indicatori ai stării de conservare a habitatelor pe care le utilizează și ai gradului de degradare a acestora determinat de factorul antropic.

Vidra (*Lutra lutra*) – Este un mamifer adaptat la viața acvatică și se regăsește în toate bazinele hidrografice majore din România. Aparține familiei Mustelidae, ordinul Carnivora, și poate fi întâlnită în Europa, Asia (cu excepția insulelor din sud-est) și nordul extrem al Africii.

Trupul său este adaptat legilor hidrodinamicii, la fel și coada, groasă la bază ce se subțiază spre vârf, utilizată la înaintat și cârmit. Degetele sunt unite de o membrană interdigitală, ajutând foarte mult la înot și propulsat. Capul mic cu o formă hidrodinamică face mult mai facilă înaintarea pe sub apă. Greutatea unui mascul este în general de 6-8 kg, pe când femela cântărește aproximativ 4-5 kg. Acest mustelid poate ajunge la dimensiuni de până la 1 metru și jumătate lungime și la o greutate de 15 kilograme.

Hrana vidrei constă în pește de toate formele și mărimile, căci se încumetă să atace și pește mare pe care, după ce îl răpune, îl scoate pe mal, depozitându-l într-un loc anume sub o piatră sau un bușean, unde îl poate păstra multă vreme, apoi mănâncă doar părțile bune din el.

Popândăul (*Spermophilus citellus*)

Popândăul este un mamifer diurn, specific Europei Centrale și de Sud-Est și trăiește la altitudini între 0 și 300 m. Are corpul micuț, alungit, de 20-22 cm, acoperit cu blană de culoare cenușie-brun-gălbuie, cu peri scurți și aspri. Popândăul consumă în general hrană vegetală: părțile verzi ale plantei, semințe, rădăcini, dar și insecte, miriapode, melci, râme, vertebrate mici.

Popândăul populează zona de stepă, neîmpădurită, fiind prezent în biotopuri foarte diferite, majoritatea afectate de impactul antropic: islazuri, pășuni, pajiști, terenuri cultivate sau înierbate, râpe, diguri, margini înierbate de drumuri, haturi, liziera pădurilor etc. Cu toate acestea, preferă habitatele stepice cu vegetație ierboasă scundă și foarte scundă (pășuni și suprafețe înierbate), cu soluri ușoare și bine drenate, unde își sapă galeriile. În România, popândăul este prezent de la nivelul mării până la circa 450 m altitudine.

Popândăul este o specie diurnă de rozătoare. Animalele devin active la suprafața solului dimineața după ce se ridică roua și pot fi observate până la apusul soarelui.

Hibernează aproximativ 6-7 luni pe an, din septembrie până în martie, și imediat după aceea se împerechează. Femelele nasc în medie 4-5 pui, care ating maturitatea la un an. Trăiește în zona de stepă, neîmpădurită: islazuri, pajiști, grădini, livezi, râpe.

Chiroptere (lilieci)

Lilieci, mamifere insectivore nocturne, ocupă toate tipurile de habitate de pe glob cu excepția celor doi poli. Aceste animale sociale trăiesc în colonii mari de mai multe sute sau chiar mii de exemplare, folosesc o multitudine de tipuri de adăposturi (peșteri, clădiri, scorburi, frunzele plantelor tropicale etc.) și se hrănesc în diferite tipuri de habitate (păduri, fânațe, zone umede, tufărișuri, orașe etc.). Lilieci au un rol deosebit de important în lanțul trofic, deoarece în fiecare noapte consumă o cantitate semnifi-

cativă de insecte și țin astfel sub control populațiile de artropode. Într-o singură noapte, un individ poate consuma peste 3.000 de insecte dăunătoare agriculturii și silviculturii, țânțari, fluturi de noapte și alte specii. Prin simpla lor biologie, aceste viețuitoare aduc un beneficiu imens și gratuit omenirii.

În ultimele decenii, activitățile antropice periclitează în mare măsură existența liliecilor atât pe plan național, cât și pe plan mondial. Factorii generali care au dus la declinul populațiilor de lilieci sunt: speoturismul necontrolat, schimbările în practicile din agricultură și silvicultură, fragmentarea, distrugerea și dispariția habitatelor de hrănire și a adăposturilor.

În Formularul Standard al sitului Natura 2000 ROSCI0088 Gura Vedei-Șaica-Slobozia sunt listate 5 specii de lilieci de importanță comunitară (specii incluse în Anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE, Directiva Habitate):

Rhinolophus mehelyi (liliacul cu potcoavă al lui Mehely)

Este o specie de liliac de talie medie. Culoarea blănii pe abdomen este albicioasă, iar pe spate gri-marونی; în cazul indivizilor adulți există o delimitare cromatică clară între partea dorsală și cea ventrală.

Poate fi întâlnit în peșterile din zonele carstice, până la altitudinea de 700 m. Adăposturile de vară și de iarnă sunt reprezentate aproape exclusiv de peșteri; câteodată poate fi întâlnit și în galerii de mină. Foarte rar, exemplare solitare pot fi întâlnite în clădiri sau pivnițe. Vânează într-o varietate de habitate, în păduri de foioase, zone de stepă, pășuni, uneori chiar terenuri agricole, arătând o preferință clară pentru habitatele deschise. Are un zbor foarte manevrabil și în general vânează aproape de sol sau de vegetație, până la înălțimea de 6 m.

Rhinolophus hipposideros (liliacul mic cu potcoavă)

– Este cea mai mică specie a genului *Rhinolophus*; lungimea antebrăzului <43 mm (în general, 36 – 41 mm). Blana este moale și rară, de culoare gri pe partea dorsală în cazul exemplarelor juvenile și maronie în cazul adulților.

Specia este des întâlnită în peșteri, însă, de regulă, în număr mic de exemplare. Coloniile de reproducere pot fi întâlnite și în podurile clădirilor. De obicei formează colonii de mici dimensiuni, însă pot fi observate și femele gestante care stau, de regulă, izolate în cadrul aceleiași adăpost. Vânează de regulă la înălțime mică sau medie, în păduri de foioase sau mixte, mature, dar și la marginea lor. Zborul este foarte agil, vânează în general aproape de vegetație, chiar și în coronament dens.

Myotis emarginatus (liliacul cărămiziu) – Este o specie de talie medie, cu o lungime a antebrăzului de >37 mm (36,1 – 44,7 mm). Indentația de pe marginea exterioară a urechii este aproape în formă de unghi drept. Vârful tragusului nu atinge ca lungime indentația urechii. Pintenul nu prezintă epiblemă sau altă margine de piele. Blana de pe partea dorsală este lungă, lânoasă și, în special în cazul indivizilor adulți, de o nuanță roșiatică.

Coloniile de vară pot fi întâlnite în podurile clădirilor, uneori chiar și în orașele mari sau în peșteri. Formează frecvent colonii mari, de sute de exemplare, adesea împreună cu alte specii, în primul rând cu specii ale genului *Rhinolophus* și cu *Myotis myotis*. Hibernează în peșteri, mine, pivnițe, solitar sau în grupuri mici, la temperaturi relativ ridicate (6-12°C). Vânează în păduri de foioase, deasupra pășunilor cu arbori, a tufărișurilor, evitând habitatele deschise. Zboară aproape de vegetație și în coronament, capturând prada și de pe frunze.

Myotis myotis (liliacul comun) – Este o specie de talie mare, având lungimea antebrăzului cuprinsă între 55,0 și 67,8 mm. Se caracterizează printr-un bot masiv și urechi late (>16 mm) și lungi >24,5 mm (24,4 – 27,8 mm). Marginea anterioară a urechii este curbată în spate, iar marginea posterioară prezintă, de obicei, 7-8 pliuri transversale. Blana este de culoare brună sau brun-roșcată pe partea dorsală, iar pe partea ventrală în general alb murdar, sau chiar gălbui în jurul gâtului.

Coloniile de naștere alcătuite uneori din câteva mii de exemplare pot fi întâlnite în turnuri de biserici, poduri spațioase sau în peșteri. Hibernează în adăposturi subterane, peșteri, mine, pivnițe și în fisuri de stâncă. Vânează cel mai frecvent în păduri de foioase sau mixte, mature, mai rar în păduri de conifere, cu substrat semideschis, capturând o parte importantă a pradei direct de pe sol. Poate parcurge distanțe semnificative (peste 10 km) de la adăposturi până la habitatele de hrănire.

Miniopterus schreibersi (liliacul cu aripi lungi) –

Este singura specie europeană din subfamilia *Miniopteridae*. Are botul foarte scurt și o frunte bombată. Urechile sunt scurte și triunghiulare și nu depășesc vârful capului, care are o blăniță densă, scurtă și erectă, atingând spatele nasului. Aripile sunt foarte lungi și înguste, iar în repaus al treilea și al patrulea deget sunt îndoite spre interior între prima și a doua falangă. Blana de pe partea dorsală este de culoare gri-maronie, uneori maro sau negricioasă. Abdomenul are o nuanță de gri ceva mai deschis.

Coloniile, de obicei, se adăpostesc în peșteri pe tot parcursul anului, dar mai rar și în mine sau alte tipuri de adăposturi subterane. Preferă peșterile cu intrări mari, din regiunile carstice din zona de deal și de munte. Exemplare solitare sau grupuri mici pot fi întâlnite într-o varietate de adăposturi, în clădiri, în structura podurilor. Preferă zonele cu multe păduri. *Miniopterus schreibersi* are un zbor rapid și manevrabil, vânează sub coronamentul pădurii, peste suprafețe de apă, sau aproape de vegetație.

AMFIBIENI ȘI REPTILE

***Bombina bombina* (buhaiul de baltă cu burta roșie)** – Specie de amfibian de talie mică, în general sub 5 cm, cu corp îndesat, aplatizat, cu numeroși negi pe partea dorsală și partea ventrală colorată intens. Pupila triunghiular-cordiformă și ochii proeminenți. Partea dorsală foarte verucoasă, acoperită cu negi numeroși, rotunzi sau ovali, proeminenți, de cele mai multe ori cu un punct negru central.

Caracteristic pentru această specie este desenul ventral, marmorat, cu pete portocalii până spre roșu pe un fond negru. Sunt de asemenea prezente pete mici, albe, relativ uniform distribuite. Pata viu-colorată de pe palma membrului anterior nu se continuă pe primul deget. Vârfurile degetelor sunt negre, niciodată galbene sau portocalii. Masculii prezintă calozități nupțiale pe partea internă a membrului anterior. De asemenea, masculii au saci vocali interni

și capul mai lat decât femelele. Cântă (orăcăie) în general seara și noaptea, dar și pe timpul zilei, corurile putând fi recunoscute de la distanță destul de mare.

Este o specie predominant acvatică, diurnă, dar activă și noaptea. Apare în apă chiar de la mijlocul lui martie, retrăgându-se pe uscat pentru iernare la sfârșitul lui septembrie – începutul lui octombrie. Hibernează în gropi, galerii de rozătoare, sub pietre și bușteni.

***Emys orbicularis* (țestoasa de apă europeană)** – Este o specie semi-acvatică (putând fi întâlnită și la 1 până la 4 km de apă), de talie medie, adulții având carapacea teșită, rotunjită sau eliptică, puțin mai lată în partea posterioară, în general până la 20 cm, în cazuri excepționale ajungând până la 35 cm. Plastronul este plat, cu marginea ușor scobită la femele, relativ flexibil la juvenili, devine rigid la adulți. Coada cu solzi mai mult sau mai puțin netezi dispuși în verticil; la juvenili este la fel de lungă ca și carapacea.

Culoarea neagră, negricioasă, brun-roșietică sau verzuie, cu un model tipic de pete mici, deschise la culoare, albe sau galbene. Partea ventrală este galbenă cu negru în raport variabil.

Oul are o formă oval-alungită, cu coajă tare, albă.

Este o specie destul de timidă, la cel mai mic pericol se scufundă în apă cu mișcări surprinzător de rapide. Hibernează tot în apă, din septembrie-octombrie până în martie-aprilie.

Reproducerea are loc primăvara (martie-aprilie); ponta este depusă spre sfârșitul lunii mai (uneori iunie sau chiar iulie);

Hrana constă din viermi, melci, insecte acvatice (mai ales larve de diptere), pești, tritoni, mormoloci, broaște.

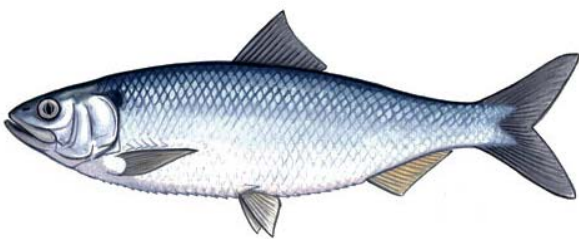
PEȘTI

***Sabanejewia aurata* (cără)** – Pește de dimensiuni mici, fără valoare comercială, trăiește în râuri începând de la munte până la șes; preferă fundul de prundiș, amestecat cu nisip, dar se întâlnește frecvent și în porțiunile exclusiv nisipoase ale râurilor. Corpul de înălțime variabilă, moderat comprimat lateral.

Colorit: Fondul alb-gălbui, uneori bățând în auriu. Dorsal 10-14 (rareori 8,9 sau 15,16) pete; acestea sunt mai mult lungi decât late, lungimea lor e mai mare sau egală cu distanța dintre ele. Petele laterale în număr de 10-13 (rareori 8,9 sau 14); forma lor e variată.

***Alosa immaculata* (scrumbie de Dunăre)** – Scrumbia de Dunăre este o specie marină migratoare, care ierneză în mare și se reproduce obligatoriu în fluviu. Ierneză la adâncimi destul de apreciable și la o distanță mare de țarm. Migrațiunea de primăvară începe prin martie, la o temperatură de 6°C, când bancurile apar la țarm. Ele staționează un timp în fața gurilor Dunării, după care urcă în susul fluviului. Migrațiunea cea mai intensă are loc în luna aprilie și începutul lunii mai, unele exemplare migrează încă în iunie.

Colorit: Spatele este verde-albăstrui intens, flancurile argintii cu un luciu foarte viu; capul este uneori albicios, alteori mai întunecat, aripioarele incolore.

***Aspius aspius* (avat)** – Trăiește atât în râurile de șes până în zona colinară, cât și în bălți mari și lacuri dulci sau salmastre. Corpul este alungit, puțin comprimat lateral, cu lungimea medie de 30-40 cm, dar poate atinge și 80 cm.

Colorit: Spatele măsliniu închis, ceva mai jos vânăt, flancurile argintii, fața ventrală albă. Dorsala și caudala sunt cenușii, ventralele și anala incolore sau palid roșietice, pectoralele incolore. Buzele albicioase.

Puii se hrănesc la început cu plancton; puii mai mari și adulții se hrănesc aproape exclusiv cu pești.

***Cobitis taenia* (zvârlugă)** – Trăiește în ape lent curgătoare, cu fund nisipos, argilos, mâlos, mai rar pietros, cât și în ape stătătoare, evitând însă în general pe cele foarte înmălitate.

Corpul gros sau moderat comprimat lateral. Solzii în general imbricați. Pigmentația laterală constă din 4 zone longitudinale diferite, dintre care cea inferioară e formată din pete laterale evidente. Singura pată la baza caudalei este neagră sau brună. Ca lungime, femelele ating până la 11,5 cm, masculii până la 9,3 cm.

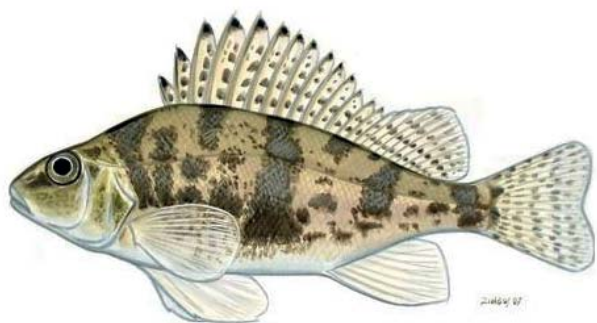
***Gobio albipinnatus* (porcușor de șes)** – Specie cu o răspândire largă în România, trăiește în Dunăre și cursul inferior al râurilor cu fund de nisip sau argilă. De obicei atinge până la 10 cm.

Colorit: Fața superioară e gălbuie cenușie deschis, fața dorsală a capului cenușie mai închis, cu pete și dungi mai întunecate.

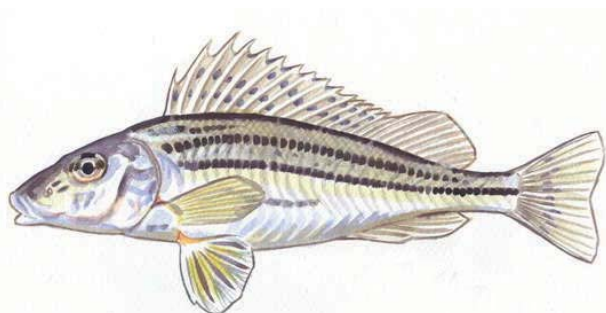
Trăiește mai mult solitar, uneori în cârduri mici. Consumă faună de fund, mai ales diatomee, larve mici de efemeride și alte animale din nisip. Reproducerea are loc în lunile mai și iunie.

***Gymnocephalus baloni* (ghiborț de râu)** – Specie de apă curgătoare, prezentă în porțiunile de deal și de șes ale râurilor. Preferă zonele cu curent mai puternic. Câteodată se poate întâlni și în brațe moarte sau bălți din lunca inundabilă a râurilor, unde este antrenată de viituri. Aici se găsește de obicei în număr mare în zona stăvilarelor, semnalând faptul că specia ar dori să revină în râu, în zonele cu curent.

Botul obtuz, gura mică, terminală, dar situată jos și orizontal, astfel încât are o tendință de inferioritate. Deschiderea gurii nu ajunge până în dreptul ochiului. Colorit: Partea dorsală și flancurile verzi-măslinii, cu pete și puncte brune, care formează câteva dungi neregulate. Partea ventrală gălbuie.

***Gymnocephalus schraetzer* (răspăr)** – Specie exclusiv de apă curgătoare; trăiește în Dunăre și râurile moderat curgătoare, pe fund de nisip, ocazional chiar de pietriș. Ajunge uneori până în zona de coline a râurilor. Trăiește în câduri de câteva zeci sau sute de indivizi, uneori în amestec cu alte specii mai mult sau mai puțin reofile.

Corpul relativ alungit. Profilul dorsal urcă aproape rectiliniu de la vârful botului până la inserția dorsală, după care coboară. Privit lateral, capul pare triunghiular. Profilul ventral aproape orizontal. Ochii sunt situați mai mult în jumătatea posterioară a capului, privesc mai mult lateral. Obișnuit atinge 14-20 cm, maximum 24 cm.

Colorit: Partea dorsală și flancurile galbene ca lămâia, cea ventrală aproape albă. Pe jumătatea dorsală a corpului se întind trei dungi longitudinale negre-albăstrui, a doua la nivelul marginii superioare a ochiului, a treia la nivelul jumătății inferioare a ochiului.

***Misgurnus fossilis* (țipar)** – Specie dulcicolă de apă stătătoare sau lent curgătoare, care a fost răspândită în toate bălțile, până în zona de coline, mai rară în râurile de șes. În râuri se localizează în porțiunile mâloase și în brațele laterale. Preferă fundul mâlos și vegetația.

Corpul alungit și gros, de înălțime aproape uniformă. Profilul dorsal și cel ventral aproape orizontale. Gura este inferioară, semilunară. Buza superioară este carnoasă, continuă. Buza inferioară carnoasă, prevăzută cu două perechi de lobi carnoși.

Colorit: Fața dorsală cafenie-închis, presărată cu pete negricioase mărunte. Pe partea laterală a corpului se întind câteva dungi longitudinale foarte evidente. Capul este cafeniu-deschis cu pete mici întunecate. Înnotătoarele fumurii cu pete întunecate.

***Rhodeus sericeus amarus* (boarța)** – Trăiește exclusiv în ape dulci. Preferă apele stătătoare sau încete, dar se poate întâlni și în plin curent până aproape de zona montană a râurilor. Răspândirea sa este legată de prezența lamelibranhiatelor Unio sau Anodonta.

Corpul este înalt și puternic comprimat lateral. Profilul dorsal și cel ventral sunt convexe. Gura este mică, subterminală, semilunară, deschiderea ei ajunge până sub nări. Buzele sunt subțiri și întregi. De obicei atinge între 30 și 60 mm lungime fără caudală și 38-72 mm lungime totală. Talia maximă este de 78 mm.

Colorit: Partea dorsală a corpului este cenușie-gălbuie, uneori bătând în verzui, flancurile albe, fără luciu metalic, dorsala și caudala cenușii, celelalte înotătoare bat în roșu.

Zingel streber (fusar) – Trăiește în Dunăre și în râurile de deal și de șes, exclusiv în locurile cu curent, pe fund de pietriș, nisip sau argilă. Nu se grupează în câduri. Se întâlnește atât în apă mică (35-40 cm), cât și în adâncul Dunării. Corpul alungit, fusiform, grosimea corpului este în general ceva mai mare decât înălțimea (excepție fac femelele umflate de icre).

Colorit: Partea superioară a capului și corpului și cea mai mare parte a laturilor sunt cenușii-cafenii, bătând puternic în verde. Pe acest fond se află cinci dungi laterale negricioase. Fața ventrală albă, înotătoarele incolore.

Dimensiunea maximă cunoscută: 17,5 cm, obișnuit atinge 14-16 cm.

Zingel zingel (pietrar) – Trăiește în Dunăre și în râurile mari și relativ adânci, pe fund de nisip, pietriș sau argilă. Specie endemică în bazinul Dunării și al Nistrului. Tipic reofil, preferă zona colinară a râurilor mai mari.

Corpul alungit, fusiform, aproape circular în secțiune. Capul mai îngust iar pedunculul caudal mult mai gros decât la Zingel streber. Solzii sunt mai mici decât la Z. streber, pe fața ventrală aceștia se întind mai anterior, ajungând până la baza înotătoarelor ventrale.

Colorit: Spatele și cea mai mare parte a laturilor sunt cafenii-cenușii, există aceeași dungă ca la Z. streber, dar foarte slab marcate și indistincte. Fața ventrală și abdomenul sunt gălbui.

Dimensiunea maximă cunoscută este de 48 cm, obișnuit atinge 30-35 cm.

NEVERTEBRATE

Unio crassus (scoica mică de râu) – Scoica mică de râu are valve eliptice sau trunchiat-ovale, de obicei cu lungimea mai mică decât dublul înălțimii, cu pereții groși, culoare variabilă de la verde-brun deschis cu raze radiare, până la maron închis spre negru.

Are dimensiuni variabile: lungimea între 3 și 70 mm, înălțimea între 20 și 40 mm, lățimea între 20 și 35 mm.

În România, specia *Unio crassus* populează pâraie și râuri, mai rar fluvii, fiind mai frecventă în apele din sectorul colinar și de podiș, decât în cel de câmpie. Este o specie pretențioasă sub aspectul condițiilor de calitate a apei, necesitând ape curgătoare, bine oxigenate și sedimente curate, substrat nisipos sau moderat mâlos (fără conținut exagerat de materie organică), cu salinitate sub 5‰.

Valorile Sitului Natura 2000 ROSPA0090 Ostrovul Lung - Gostinu

Acest sit reprezintă una dintre întinsele zone umede care se succedau în Lunca Dunării Inferioare. Cea mai mare parte a acestei zone era acoperită de fosta Baltă Greacă, care a fost desecată în anul 1965. În prezent, terenurile recuperate sunt folosite ca terenuri agricole. Cuprinde habitate de pădure, pașiști, zăvoaie și bălți.

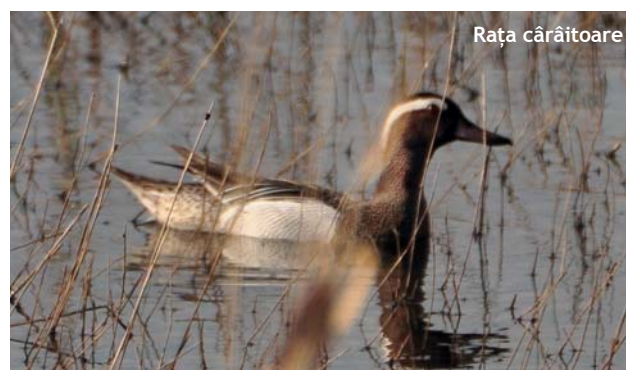
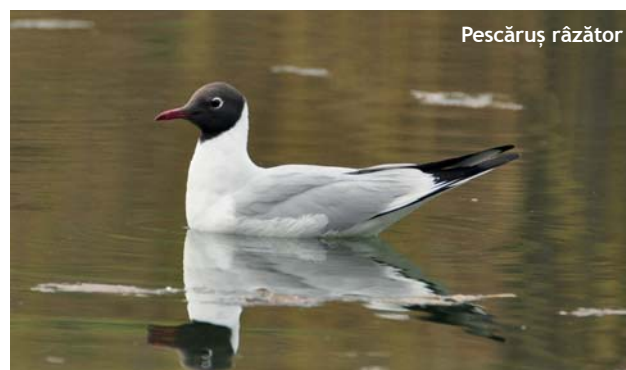
Situl ROSPA0090 Ostrovu Lung-Gostinu găzduiește efective importante ale unor specii de păsări protejate prevăzute la articolul 4 din Directiva 2009/147/CE (63 de specii de păsări enumerate în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC și 56 specii ne-menționate în Anexa I).

Situl este important pentru populațiile cuibăritoare ale următoarelor specii de păsări: *Aythya nyroca*, *Ardeola ralloides*, *Plegadis falcinellus*, *Egretta garzetta*, *Milvus migrans*, *Ixobrychus minutus*, *Sterna albifrons*, *Recurvirostra avosetta*, *Himantopus himantopus*, *Botaurus stellaris*, *Ardea purpurea*, *Nycticorax nycticorax*.

Situl este important în perioada de migrație pentru următoarele specii de păsări: *Phalacrocorax pygmaeus*, *Sterna hirundo*, *Larus minutus*, *Ciconia ciconia*, *Platalea leucorodia*, *Philomachus pugnax*.

Specii de păsări acvatice ce ierneză în sit

Alcedo atthis (pescărel albastru), *Anas querquedula* (rața cârâitoare), *Aythya nyroca* (rața roșietică), *Aythya ferina* (rața cu cap castaniu), *Anser albifrons* (gârlița mare), *Anser anser* (gâsca de vară), *Branta ruficollis* (gâsca cu gât roșu), *Charadrius dubius* (prundăraș gulerat mic), *Cygnus Cygnus* (lebăda de iarnă), *Larus cachinnans* (pescăruș de Marea Caspică), *Larus melanocephalus* (pescăruș cu cap negru), *Larus minutus* (pescăruș mic), *Larus ridibundus* (pescăruș rătător), *Phalacrocorax pygmaeus* (cormoran mic), *Riparia riparia* (lăstun de mâl), *Sterna albifrons* (chiră mică), *Sterna hirundo* (chira de baltă).

Specii de păsări caracteristice zonelor agricole

Alauda arvensis (ciocârlie de câmp), *Anthus campestris* (fâsă de câmp), *Burhinus oedicephalus* (pasărea ogorului), *Columba oenas* (porumbel de scorbura), *Columba palumbus* (porumbel gulerat), *Coracias garrulus* (dumbrăveancă), *Coturnix coturnix* (prepeleț), *Cuculus canorus* (cuc), *Galerida cristata* (ciocârlan), *Hirundo rustica* (rândunică), *Lanius collurio* (sfrâncioc roșietic), *Lanius excubitor* (sfrâncioc mare), *Lanius minor* (sfrâncioc cu frunte neagră), *Merops apiaster* (prigorie), *Miliaria calandra* (presura sură), *Saxicola torquata* (mărăcinar negru), *Streptopelia turtur* (turturică).

Specii de păsări cuibăritoare, acvatice și palustre

Anas platyrhynchos (rață mare), *Ardea cinerea* (stârc cenușiu), *Ardea purpurea* (stârc roșu), *Ardeola ralloides* (stârc galben), *Aythya nyroca* (rață roșietică), *Botaurus stellaris* (buhai de baltă), *Chlidonias hybrida* (chirighița cu obraz alb), *Cygnus Cygnus* (lebedă de iarnă), *Chlidonias leucopterus* (chirighița cu aripi albe), *Larus cachinnans* (pescăruș de Marea Caspică), *Larus melanocephalus* (pescăruș cu cap negru), *Cygnus olor* (lebedă de vară), *Egretta garzetta* (egretă mică), *Himantopus himantopus* (piciorong), *Ixobrychus minutus* (stârc pitic), *Nycticorax nycticorax* (stârc de noapte), *Phalacrocorax carbo* (cormoran mare), *Platalea leucorodia* (stârc lopătar), *Plegadis falcinellus* (țigănuș), *Podiceps cristatus* (corcodel mare), *Pelecanus crispus* (pelican creț), *Pelecanus onocrotalus* (pelican comun), *Recurvirostra avosetta* (avosetă), *Remiz pendulinus* (pițigoi de stuf), *Sterna albifrons* (chira mică), *Tachybaptus ruficollis* (corcodel mic), *Tringa nebularia* (fluierar cu picioare verzi), *Tringa ochropus* (fluierar de zăvoi), *Tringa stagnatilis* (fluierar de lac), *Tringa totanus* (fluierar cu picioare roșii).

Specii de berze

Ciconia ciconia (barza albă), *Ciconia nigra* (barza neagră).

Specii de păsări răpitoare

Buteo rufinus (șorecar mare), *Circus aeruginosus* (erete de stuf), *Circus cyaneus* (erete vânăt), *Circus macrourus* (erete alb), *Circaetus gallicus* (șerpar), *Falco vespertinus* (șoimuleț de seară), *Haliaeetus albicilla* (vultur codalb), *Falco subbuteo* (șoimul rândunelelor), *Hieraaetus pennatus* (acvilă mică), *Milvus migrans* (gaie neagră), *Pandion haliaetus* (uligan pescar).

Florinte

Cinteză de vară

Codroș de munte

Silvie de câmp

Codobatură albă

Pitulice mică

Specii de păsări cântătoare

Carduelis cannabina (cânepar), *Carduelis carduelis* (sticlete), *Carduelis chloris* (florinte), *Carduelis spinus* (scatiu), *Coccothraustes coccothraustes* (botgros), *Ficedula albicollis* (muscar gulerat), *Ficedula hypoleuca* (muscar negru), *Ficedula parva* (muscar mic), *Fringilla coelebs* (cinteză de vară), *Fringilla montifringilla* (cinteză de iarnă), *Hippolais icterina* (frunzăriță galbenă), *Hippolais pallida* (frunzăriță cenușie), *Hirundo rustica* (rândunică), *Lullula arborea* (ciocârlie de pădure), *Motacilla alba* (codobatură albă), *Motacilla flava* (codobatură galbenă), *Muscicapa striata* (muscar sur), *Oriolus oriolus* (grangur), *Phoenicurus ochruros* (codroș de munte), *Phylloscopus collybita* (pitulice de munte), *Phylloscopus sibilatrix* (pitulice sfârâitoare), *Phylloscopus trochilus* (pitulice fluierătoare), *Pyrrhula pyrrhula*

(mugurar), *Regulus ignicapillus* (aușel sprâncenat), *Regulus regulus* (aușel cu cap galben), *Sylvia atricapilla* (silvie cu cap negru), *Sylvia borin* (silvie de zăvoi), *Sylvia communis* (silvie de câmp), *Sylvia nisoria* (silvie porumbacă), *Turdus merula* (mierlă), *Turdus philomelos* (sturz cântător), *Turdus pilaris* (cocoșar), *Turdus viscivorus* (sturz de vâsc), *Pastor roseus* (lăcustar), *Upupa epops* (pupăză).

Specii de păsări nocturne și ciocănitori

Asio otus (ciuf de pădure), *Caprimulgus europaeus* (caprimulg), *Coturnix coturnix* (prepelită), *Luscinia megarhynchos* (privighetoare roșcată), *Otus scops* (ciuș), *Dendrocopos medius* (ciocănitore de stejar), *Dryocopus martius* (ciocănitore neagră), *Jynx torquilla* (capintortură).

Ciuf de pădure

Ciuș

Ciocănitore de stejar

CONCLUZII

Măsuri de management și implicarea comunității locale

Siturile Natura 2000 Gura Vedei-Șaica-Slobozia și Ostrovu Lung-Gostinu sunt deosebit de valoroase din punct de vedere al biodiversității și necesită măsuri de protejare și de conservare în arealul lor natural a speciilor și a habitatelor de interes comunitar prezente în aceste situri.

Activitățile, atât cele tradiționale, cât și noile oportunități de dezvoltare economică a zonei, sunt permise doar dacă ele nu reprezintă amenințări la conservarea speciilor de animale și a habitatelor de interes comunitar.

Planurile de management ale ariilor naturale protejate de interes comunitar facilitează stabilirea dialogului între responsabilii ariei protejate, pe de o parte, și grupurile de interese din interiorul sau imediata vecinătate a siturilor Natura 2000, pe de altă parte, pentru a stabili împreună cele mai potrivite căi de conservare a speciilor și a habitatelor existente și în vederea găsirii celor mai bune și eficiente soluții de management, care să țină cont de contextul socio-economic local.

Planul de management este un document oficial, realizat de administratorii sau custozii unei arii naturale protejate de interes comunitar împreună cu deținătorii de interese, aprobat de Ministerul Mediului și avizat de Academia Română. Prevederile Planului de management sunt prioritare față de orice plan de dezvoltare. Siturile Gura Vedei-Șaica-Slobozia și Ostrovu Lung-Gostinu au fost preluate în custodie pe 11 mai 2015 de către Asociația BIO România. Custodele siturilor Natura 2000 urmează să elaboreze, să propună și să implementeze măsuri de management pentru protejarea și conservarea biodiversității siturilor, cât și pentru informarea și conștientizarea populației din zonă, în cadrul proiectului Managementul durabil al siturilor Natura 2000 ROSCI0088 Gura Vedei-Șaica-Slobozia și ROSPA0090 Ostrovu Lung-Gostinu.

Obiectivul proiectului este protecția și îmbunătățirea managementului biodiversității din ariile naturale protejate vizate de proiect: ROSCI0088 Gura Vedei-Șaica-Slobozia și ROSPA0090 Ostrovu Lung-Gostinu. În urma acțiunilor de pe teren, de inventariere a speciilor de floră și faună, de delimitare a habitatelor și de evaluare a stării lor de conservare, precum și de realizare a hărților necesare Planului de management pentru ariile protejate, experții BIO România vor prelucra datele obținute și vor elabora prima propunere de Plan de management a siturilor, care va conține măsurile de conservare și de protejare a speciilor protejate, de interes comunitar, pentru care au fost declarate situri Natura 2000. Pentru realizarea Planului de management, echipa de management și experții proiectului vor susține o serie de întâlniri și consultări publice cu factorii interesați, deținători de interese din localitățile de pe aria siturilor. Scopul acestor consultări de lucru este ca participanții să ajungă la o înțelegere comună asupra măsurilor de management necesare și a modalităților în care se vor aplica acestea pe viitor.

În cadrul întâlnirilor se vor prezenta beneficiile socio-economice ce derivă din statutul de arie naturală protejată Natura 2000 (ecoturism, agricultură organizată etc.), se vor analiza comentariile factorilor interesați și se vor formula propuneri de modificare a Planului de management, dacă va fi necesar.

Odată aprobat, Planul de management va permite stabilirea și implementarea unui sistem de management corespunzător sitului, combinând aspectele ce țin de protecția speciilor și habitatelor protejate cu condițiile socio-economice și principiile dezvoltării durabile în zonă.

Măsurile de management pozitiv au la bază o bună cunoaștere a vulnerabilităților și a amenințărilor fiecărei specii prezente în siturile Natura 2000 vizate.

Editor: Asociația Operatorilor din Agricultură Ecologică Bio-Romania

Autori: Decan Suzana Maria Cocioaba
Șef Lucrări Avraham Marian Cioceanu
Ecolog Viorel Olteanu

Foto: Viorel Olteanu

- peisaje și habitate, altele
- specii de păsări,
- popândău (*Spermophilus citellus*)
- liliacul mic cu potcoavă (*Rhinolophus hipposideros*),
- buhaiul de baltă cu burta roșie (*Bombina bombina*)

Foto: Imecs Istvan, Nagy Andras Attila

- specii de pești: *Sabanejewia aurata* (cără), *Aspius aspius* (avat), *Cobitis taenia* (zvarluga), *Gobio albipinnatus* (porcușor de șes), *Misgurnus fossilis* (țipar), *Rhodeus sericeus amarus* (boarța), *Zingel streber* (fugar), *Zingel zingel* (pietrar).

Foto: George Bourouș

- vidra (*Lutra lutra*)

Foto: Marius Vlaicu

- *Rhinolophus mehelyi* (liliacul cu potcoavă al lui Mehely)
- *Myotis myotis* (liliacul comun)
- *Miniopterus schreibersi* (liacul cu aripi lungi)

„Proiect cofinanțat din Fondul European de Dezvoltare Regională prin Programul Operațional Infrastructură Mare 2014-2020“

TITLUL PROIECTULUI: Managementul durabil al siturilor Natura 2000 ROSCI0088 Gura Vedei-Șaica-Slobozia și ROSPA0090 Ostrovu Lung-Gostinu

Manager proiect: Avraham-Marian Cioceanu

EDITOR: Asociația Operatorilor din Agricultură Ecologică Bio-România;
Adresa: Mănăstirea Brâncoveanu, Loc. Sâmbăta de Sus, Jud. Brașov,
tel./fax: 021.319.54.34, programe@bio-romania.org

CONTACT CUSTODE: Avraham-Marian Cioceanu,
Asociația BIO România, mobil: 0746.111.888

DATA PUBLICĂRII: Noiembrie 2017

Conținutul acestui material nu reprezintă în mod obligatoriu poziția oficială a Uniunii Europene sau a Guvernului României.